

Dygdsignalering underminerar demokratin

I min ständiga jakt efter vad som egentligen händer i världen fastnade jag nyligen för en krönika av den förträfflige etnologen Karl-Olov Arnstberg i SwebbTV om att dygdsignalering successivt underminerar demokratin.

I Wikipedia står det att dygdsignalering ibland översätts till godhetssignalering för att uttrycka moraliska värderingar med huvudsakligt syfte att stärka den egna sociala ställningen inom en grupp. Det engelskspråkiga begreppet användes först inom evolutionsbiologins signalteori för att beskriva beteenden, som individer kan använda för att signalera dygd och särskilt religiös fromhet för att passa in i gruppen.

I dagligt tal används begreppet ofta nedsättande står det i Wikipedia om den som uttrycker politiskt korrekta uppfattningar, som upplevs ha en självförhärligande baktanke. Även Wikipedia har således blivit alltmer politiskt korrekt märker jag.

Men i diktaturer är dygdsignalering som social strategi en fråga om att överleva. Att hylla ledare som t.ex. Josef Stalin i Sovjetunionen, när det begav sig och resa sig upp och tillsammans med övriga närvarande och länge applådera, när diktatorn träder in och att sätta upp ett porträtt av despoten hemma var ett sätt att dygdsignalera för att undvika att bli bortförd och avrättad.

Hur många av oss är modiga nog att resa oss upp i t.ex. sin församling eller på en konferens eller på arbetsplatsen och våga hävda att koldioxidhypotesen är nonsens och att den gröna omställningen bygger på felaktiga antaganden. För många innebär det att man förlorar jobbet i Sverige eller blir utfrysad för att man vågar trotsa det inarbetade narrativet. Och då påstår vi oss ändå leva i en demokrati med åsiktsfrihet. Men det gäller bara om man anpassar sig till det som under lång tid har naglats fast som sanningar genom bl.a. massmedia.

Demokrati bygger på att ha upplysta väjare och neutrala media. Politiker som väljs antas vara lojala till sina väljare. Idag har hela västvärlden brist på ledare. Politiken har tappat makten i samhället, som har övertagits av stora globala företag, ägda av superrika kapitalister, som har större ekonomier än många nationalstater och som också har tagit makten över media. Dessa kapitalister skapar också överstatliga organ, som kontrollerar världen.

När Sverige ger bort territorier till främmande makt i samband med att Sverige gick med i NATO frågade jag statsminister Ulf Kristersson i brev "om detta beslut inte borde sanktioneras av Riksdagen". Jag fick svar från en tjänsteman på UD "att det behövs inte eftersom beslutet är fattat i FN".

I USA köper man politiker med donationer från s.k. ideella föreningar (NGO:s) som har grundats av oligarker för just detta ändamål. Det kostar gigantiska pengar att bli vald till högre ämbeten i USA. Demokratin har blivit en oligarkifinansierad.

I diktaturer som Kina och Ryssland näpsar ledarna oligarker som blir för mäktiga eller lägger sig i politiken. Västerländska NGO:s ges inte tillstånd att verka i dessa länder. Oligarkins värsta fiender är just nationalisterna som försvarar sina nationalstater. Kriget i Ukraina är en direkt följd av en intressekollision mellan NATO och Ryssland. Ett annat exempel på en misshaglig nationalist i Västvärlden är Victor Orban i Ungern, som är folkvald i flera perioder med en majoritet av befolkningen bakom sig, men som ändå i västmedia - kontrollerade av oligarkin - ironiskt nog beskrivs som en FARA FÖR DEMOKRATIN. Den stora massinvandringen till Europa, som är en av de viktigaste orsakerna till dagens problem i Västvärlden sponsrades av oligarken George Soros NGO med namnet "Open society" med syfte att öppna alla gränser för att göra bl.a. Europa tillgängligt för de globala företagen. Deras slogan till den fattiga världen var "Welcome to Europe" och människor strömmade jn.

Det är mot denna bakgrundsbeskrivning av den etisk moraliska moras Västvärlden och dess ledare hamnat i, som en ny politisk liberalism har vuxit fram med betoning på medvetenhet om och engagemang för sociala frågor. Särskilt ojämlikhet, rasism och diskriminering och där vissa grupper kritiskt pekar på vad som uppfattas som överdrivet, ytligt eller moraliserande intresse för sådana frågor, som manifesteras i symbolhandlingar och så kallad politisk korrekthet. I USA används begreppet "woke" för denna politiska rörelse, som betyder "wake up". Denna liberalism är känslomässig medan demokrati bygger på rationella beslut för att skapa bäst förutsättningar för samhället. Det är intressant att se hur dygdsignalering nu har blivit ett sätt för många att passa in i en splittrad värld. Antingen av rädsla för att bryta mot narrativet eller av en osjälvständig inställning till närmast religiösa aktivister och experter i en värld där sunt förnuft har blivit en bristvara. Dygdsignalering underminerar successivt demokratin.

Lars-Olof (LO) Landin

Chefredaktör tankesmedjan Kreaprenör

www.creapreneur.se